

موقوفه آخوند ملاحسن سعادت یار

حمیدرضا میرمحمدی

مقدمه

موقوفه‌ای که در پی متن آن بازخوانی شده‌از جمله این موقوفات است، از زندگانی واقف، مرحوم آخوند ملاحسن سعادت یار اطلاع زیادی در دست نیست ایشان فرزند آقا حسین بن ملاحسن کبیر فرزند علامه آقا جمال خوانساری فرزند علامه آقا حسین خوانساری مدفون در قبرستان تخت فولاد اصفهان است و خاندان سعادت یار خود را از سلسله علامه آقا حسین خوانساری می‌دانند (عطار نامه، عبدالوهاب سعادتیار، ص ۳۹۴) از مرحوم ملاحسن بن ملاحسن کبیر، مسجد کوچکی در محله بالاده خوانسار به یادگار مانده است که تاریخ انشاء وقف نامه سنگی آن که در مسجد نصب است سال ۱۲۷۵ ه. ق است. ظاهراً مرحوم آخوند ملاحسن در قبرستان مجاور مسجد مزبور مدفون است ولی سنگ قبرهای این قبرستان در سال‌های اخیر در ساختمان نهرهای آب اراضی زراعی اطراف مسجد سورد استفاده قرار گرفته و از بین رفته است لذا تاریخ وفات ایشان به دست نیامد.

شهر خوانسار در استان اصفهان از جمله مراکز شهری کهن با سابقه درخشنان فرهنگی است. آثار موجود بیانگر سابقه بیش از یک هزار ساله آن است اما اکثر آثار فرهنگی و مذهبی آن مربوط به عصر صفویه است. تعداد قابل توجه علماء و فضلای خوانسار همواره از عصر صفویه تا کنون این شهر را به عنوان یک شهر فرهنگی- مذهبی مطرح کرده است. پایین‌دی این مردم به مذهب به نحوی است که بسیاری از نمادهای مذهبی موجود در داخل شهر برخاسته از بنیادهای دینی است. در این میان فرهنگ وقف به ویژه وقف بر سید و سالار شهیدان ابا عبد الله الحسین (ع) به صورتی است که هر چه زمان می‌گذرد بر تعداد این موقوفات افزوده می‌گردد شاید به همین سبب است که در اکثر ماههای سال مجالس سوگواری و مرثیه خوانی سید و سالار شهیدان چه به صورت عمومی در تکایا و حسینیه‌ها و چه در منازل به صورت دوره‌ای برقرار است.

هوالواقف

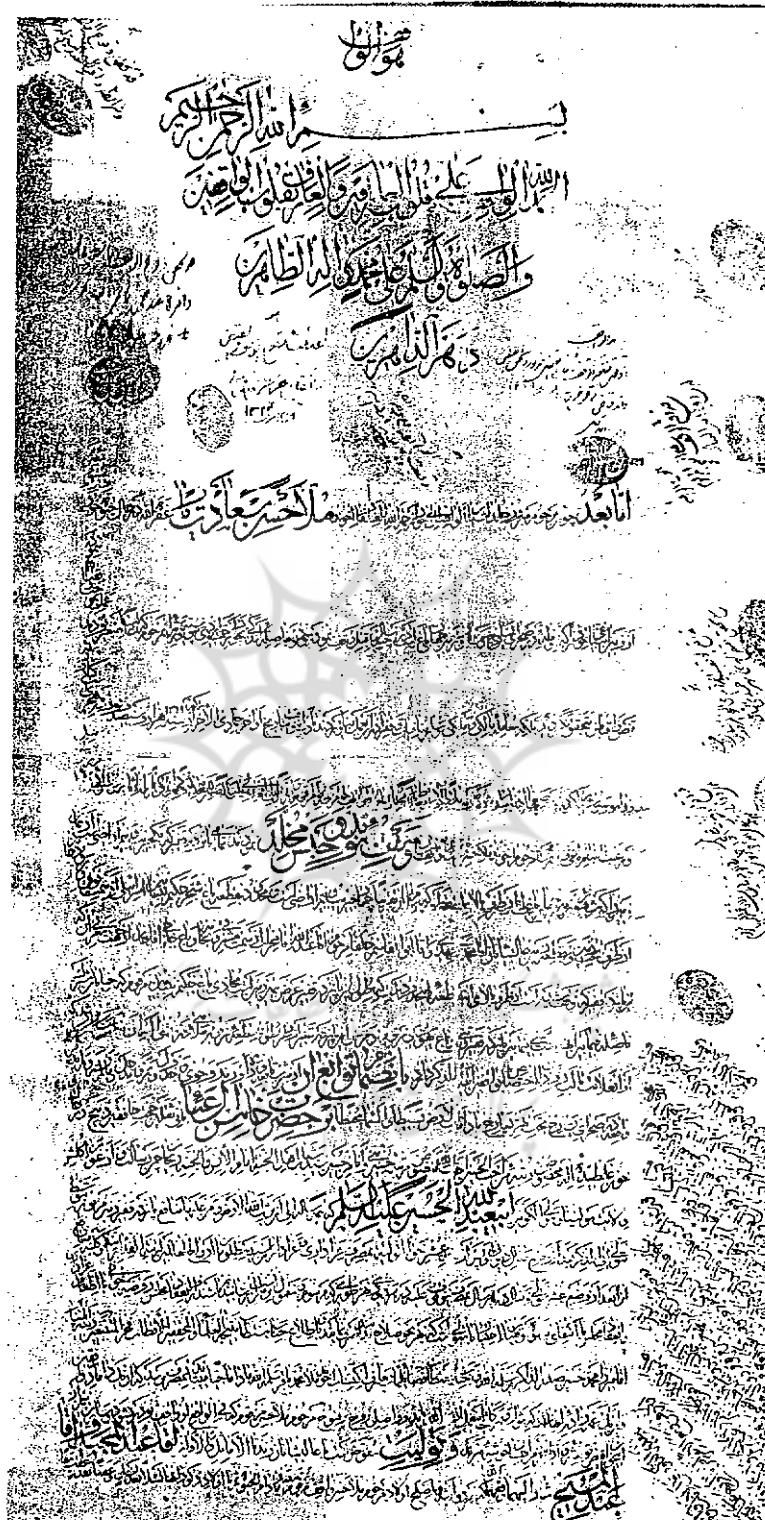
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الواقف على قلوب العارفين والعارف بقلوب الواقفين والصلوة والسلام على محمد وآلـه الطاهرين

دھر الداھرین

اما بعد، چون مرحوم مبرور خلد آشتیان الوائل الى جوار رحمة الله الغفار آخوند ملاحسن سعادت یار غفره الله در حال حیوہ خود مقداری معین از زمین ابتدیاعی خود را که واقعه در صحرای یسارج^۱ و مشهور به زمین چهارباغ^۲ است و در چند سال قبل وقف نموده بود و به فاصله اندکی به جوار رحمت ایزدی پیوسته ورثه آن مرحوم که غالباً صغير بودند عمل به موجب وقف نامه ننمودند قبض و اقباص متحقق نگردید، بلکه معامله مالکی و ملکی و سایر مُنافیات وقف را در آن به عمل می آوردند تا در این وقت به تاریخ اوخر جمادی الآخر که در سنّه [۱۳۱۹] هزار و سیصد و نوزده هجری است کبار ورثه بیدار و هوشیار گردیده و صغار آنها کبار شده رعایتاً للاحیاط و ترحمًا بحال الواقف المرحوم المرقوم و قربة^۳ الى الله تعالى و طلبًا لمرضاوه مجددًا ذکوراً و اناناً بدون الاستثناء ورغبت به نام نامی واسم سامی مرحوم آخوند ملاحسن ... وقف را وقف مؤبد و حبس مخلد نمودند تمامی پائزده قفیز که یک جریب^۴ و نیم اراضی است از همان زمینی را که مشهور به زمین چهارباغ است آن طرف بالای آن قطعه که تمامی آن تقریباً چهار جریب و نیم اراضی است و محدود به قطعه باغ مشجر حکیم بنیامین اسرائیلی از سمت فوق و رودخانه از طرف تحت زمین و به قطعه زمین عالیشان آقا محمد مهدی و آقا ابوالقاسم خلفان مرحوم آقا عبد الله آقا محراب از سمت مشرقی و به خانه و باغ حاجی آقا جان از جهت مغربی آن که از پائزده قفیز که وقف شده است آن طرف بالای این قطعه به این حدود است که طول پائزده قفیز عرض همین زمین است محاذی باغ حکیم بنیامین مرقوم که خیابان مشترک فاصله فیما بین آنها سی متر است و فیما بین پائزده قفیز وقفی و باغ یهودی مرقوم و عرض این پائزده قفیز از طرف طول قطعه مذبور علامتی در منتهی الیه آن از العلامت تالب رود آب اختصاص به واقفين آتیه الذکر دارد.

به انضمام توابع آن از شرب تابعه و راه و روندو جوی و جدول و متر و مدخل و مالم تمروں لم یذکر واقعه در صحرای یسارج تحت نهر یسارج مدام الارض بسیطاً و السماء محیطاً بر حضرت خامس آل عباء بانی ثقلین حجت خاقین ذبح در خاک و خون غلطیده آل مخصوص رتبه من احب الحسين احب الله^۵ منصوص مرتبه حسین و منی وانا من حسین^۶ سید شباب اهل الجنة امام الانس والجنة ریحان چمن رسالت و ارغوان گلشن ولايت مولينا و مولی الكونین ابی عبدالله الحسين عليه السلام همه ساله الى [ان] بیث الله الارض و من عليها منافع پائزده قفیز زمین مذبور به توسط متولی اتی الذکر بعد از وضع منال دیوانی و پس از [وضع] عشر حق التولیه به مصرف عزاداری و عزاداران سید مظلومان ارواح العالمین لترتبه الفداء برسانند و کلیه منافع آن را بعد از وضع عشر متولی و منال در هر سال به مصرف موقوف

علیه در هر دوری به هر طوری که مرسوم و معمول این زمان است برسانیده باشند و از انعقاد مجلس روضه خوانی با اطعام عزاداران و انعقاد مجلس با اکتفای به میوه و قلیان اختیار با متولی است که به هر نحو صلاح بدانند صرف نمایند و به اطلاع جناب مستطاب شیخ العلماء والمحققین الاقطاب فخر المتبعین، زینة المتنار آقا میرزا محمد حسین صدر الذاکرین سلمه اللہ و جناب مستطاب فضائل مآب معارف اکتساب آخوند ملام محمد باقر سلمه اللہ ماداماً حیاً می باشد به مصرف بر سد که آن یک داماد واقفین و این یک عمه زاده آنهاست که ثواب و برکات این عمل انشاء اللہ عاید و واصل روح پر فتوح مرحوم ملا حسن مرقوم که فی الواقع او واقع بود بشود و سایرین نیز از این خوان فیض توشه و از این خرمن احسان خوش برد و تولیت مفروض است با عالیشان ان زیدتاً الأمثل والأوائل آقا عبدالمجید^۱ و آقا عبدالمسیح^۲ مشار اليهما و فقههما اللہ که هر دو ارشد و اصلاح او لاد مرحوم ملا حسن واقف مرقوم هستند مدام الحیة بالولاد ذکور آنها نسل بعد نسل و عقباً بعد عقب معاً بتقدیم الذکور على الاناث و اولادهم على اولادهن و مع الانفراض با اورع علمای بلد است واقفین حالیه عالیشان ان رفت مکانان آقا میرزا عبدالکریم و آقا عبدالمجید و آقا عبدالمسیح مشار اليهما هستند و همشیره آنها عصمت پناه شهر بانو خانم زوجة جناب آقا میرزا محمد حسین مرقوم و والده آنها عفت پناه بیگم جان خانم از بابت ارث یک نفر دختر متوفیه که بعد از مرحوم ملا حسن فوت شده است و عالیشان آقا عبدالرحمیم که برادر مشار اليهما از مادر دیگر است و قفاً صحیحاً شرعاً و تحقق القبض والاقباض والقبول من له القبض والقبول فی يوم السابع والعشرين من شهر جمادی الآخرة من سنة ۱۳۱۹، هزار و سیصد و نوزده هجری فالمتخلفون عن ذلك هم الملعونون و «اولئک يلعنهم الله و يلعنهم اللاعنون»^۳

حوالشی و مهرها

هو الواقع - اعترف الحاضرون من اولاد الواقع المرحوم بوقوع الوقف... مجددأ رعاية الاحتياط و تحقيق القبض والاقباض لدى في شهر رمضان ۱۳۱۹ [مهر] «عن الراجي محمد بن محمدرضا»

هو الواقع - لقدر الواقع المرقوم بهارق في المتن والهامش لدى الاقل في ۲۷ شهر جمادی الآخر من سنة يkehrهار وسيصد و نوزده ۱۳۱۹ [مهر] «الراجي محمد حسن بن محمدرضا»

هو - قد وقع الوقف على النحو المسطور في الورقة لـ غياب الآقا عبدالکریم المرقوم لدى مع تحقق القبض لدى في شهر جمادی الثاني سنة ۱۳۱۹ [مهر] «الراجي محمد تقی بن محمد جعفر»

هو - قد وقع الوقف المرقوم على النحو المزبور في غياب الآقا عبدالکریم مع تتحقق القبض لدى وذلك في شهر جمادی الثاني سنة ۱۳۱۹ [مهر] «الراجي محمد تقی بن محمد جعفر»

هو - على النحو المرقوم في الورقة لدى و حررها اقل العباد [مهر] «الواثق بالله اسماعيل بن محمد عبد الله»

وقفت الواقعه بمارقم فى الورقة و حررها لدى الاقل [مهر] «الراجى حسن بن عبد الغفار الموسوى» هو - وقعت صيغة الوقف ثانياً على التفصيل المزبور وتحقق القبض والاقباض فى ... جمادى الآخر سنة ۱۳۱۹ وحررها الاقل [مهر] «نظام الشريعة»^{۱۰}

هو - وقعت الواقعه على وجه الصحّة واقر عبد الحميد بمارقم فيه لدى [مهر] «الواثق بالله اسماعيل بن محمد على موسوى»

هو - لقد ثبت وقوع الوقف والقبض والاقباض سطر لدى فى شهر جمادى الثاني ۱۳۲۴ [مهر] «عبد الرّاجى محمد على»

قد تحقق وقوع الوقف بما سطر فى الورقة واقر آقا عبدالمجيد بما نمى اليه لدى شهر رجب المرجب ۱۳۲۴ [مهر] «محمد حسن بن باقر الرضوى»

هو - قد تتحقق وقوع الوقف وشرايط واقر آقا عبدالمسيح لدى [مهر] «محمد حسن بن محمد باقر الرضوى» [مهر] «الراجى محمد بن جعفر^{۱۱} [الموسوى]»

پی‌نوشت‌ها

۱. یساروج [یسارج] یکی از نهرهای یازدهگانه جاری در داخل شهر خوانسار است که سمت شمال شهر خوانسار را مشروب می‌سازد [جغرافیای خوانسار، ج ۲، ص ۳۰۸]
۲. چهارباغ یکی از محله‌های قدیم شهر خوانسار است که در سمت شمال شهر مجاور روستاخانه خوانسار واقع است.
۳. محل نقطه چین در ورقه پاره شده و خوانانیست.
۴. جریب مرسوم ۱۰۰۰ متر مربع است و هر جریب معادل ده قفیز است بنابراین یک جریب و نیم معادل پانزده قفیز می‌باشد.
۵. حدیث نبوی.
۶. حدیث نبوی.
۷. مرحوم عبدالمجيد فرزند واقف مدفون در قبرستان شرقی شهر خوانسار متوفای محرم سال ۱۳۶۸ هـ، ق. است.
۸. مرحوم آقا عبدالمسيح فرزند مرحوم واقف مدفون در قبرستان شرقی شهر متوفای نوزدهم محرم سنه ۱۳۶۴ هـ، ق. است.
۹. بخشی از آیه ۱۵۹ سوره بقره.
۱۰. میرزا رضا ملقب به نظام الشريعة متخلص به بدیع فرزند محمد از شعرای خوانسار در سال ۱۲۶۸ هـ، ق در خوانسار متولد و در سال ۱۳۲۹ وفات یافت و در قبرستان شرقی خوانسار مدفون گردید ولی خط رقائ و ثلث و نسخ را بسیار زیبا می‌نوشت و در ساختن ماده تاریخ تبحر فوق العاده داشته است. نظام الشريعة از مشروطه خواهان خوانسار بوده است. [اختزان فروزان خوانسار، حمیدرضا میرمحمدی، ص ۱۱۶]